

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvtiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

Epistola Hvivs Operis Commendatoria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

EPISTOLA HVIUS OPERIS COMMENDATORIA

Mat. 13,

addō t̄ nego
cīs

Proverb. 24.

z. Cor. 8
Iudicium sūp
libro duodec
cimo de reue
lationibus

Thob. 12
z. Cor. 12

I. Cor. 1]

Omino & amico suo Ruperto, uenerabili Abbati, frater Meingoh salutem & seruitum bonae voluntatis. Perfecto libro uestro de gloria & honore filii hominis, refectus sum & delectatus sicut in omnibus diuitijs, beatificans negotiatorem illum Euangelicum, quārentem bonas margaritas, qui inuenita una preciosa margarita, dedit omnia sua, & comparauit illam, & qui ab eius huius seculi t̄, gustat & uidet q̄ suauis est dñs. ¶ Ego uero distractus sollicitudinibus, & curis grauiter prementibus, neglecto bona mentis exercitio, urticis solum & spinas paro. Per agrum (inquit sapiens Salomon) hominis pigri transiui, & per vineam uiri stulti, et ecce, totum repleuerant urticæ, operueūt superficiem eius sping, & maceria lapidum destruxerāt. Quod cum uidissim, posui in corde meo, & exemplo didici disciplinam. Parum (inquam) dormies, modicum dormitabis, pauxillum manus conseres ut quietcas, & uenit eti⁹ quasi cursor egestas, & mendicitas quasi uir armatus. Egestatem & mendicitate sup⁹ pleat miseratus, qui cum diues esset egenus factus est propter nos. Ora pro nobis pater, ¶ De penultimo libro, super quo requisistis nostræ paruitatis iudicium, hoc intelligo, quod angelus Thobiæ respondit: Sacramentum regis abscondere bonum est, opera autem reuelare & confiteri honorificum est. Deus cum sit ueritas, de seipso magna & fortia pronuntiauit sine arrogantia. Ita qui de donis dei, nō in semetipso, sed in domino gloriantur, sumptu honesta & necessaria occasione, laudabiliter deum magnificat. Sic Paulus Apostolus glorias tuas in infirmitatibus suis, super gloriatur de reuelationibus & uisionibus dei, ad honorem ueritatis ueritatem, dicens: & postquam se pronunciat raptum in tertium celum, & in paradyso audisse archana uerba quæ nō licet homini loqui, inspiens (inquit) factus sum, vos me coegeritis. Coegit uos, adiurauit uos tanta & tam religiosa persona, per nomen dñi, quid faceret bonum signum, bona campana sic pulsata, nisi sonare laudem dei? Bone pater tuus orationibus sancti⁹ tuī conuentus commendata fit Ecclesia nostra, ut dominus det nobis pastorem in beneplacito suo, ut in domino idem sentiant omnes, & non sint in nobis schismata. Vale.

BREVIS DESCRIPTIO VITAE RUPERTI,

In eodem uolumine.

Ste Dominus Rupertus à puerulo, sicut tūc mos erat, apud nos in monasterio S. Laurentij propè Leodium oblatus fuit & nutritus, ac elementis literarum primitus imbutus. Qui sicut ætate, sic uirtutibus germinauit feliciter. Erat tunc in eodem monasterio uiri scientia & uirtutibus a fama præclarus. Qui in ciuitate & dioecesi Leodieñ fulgebat, sicut lumina in firmamento cœli. In illis temporibus spectabilior erat bene literatus, q̄ bene nummatus. Factus uero presbyter, accessit ad cor altum, & excubans matutinis orationibus, unde fruebatur se numero illustratione diuina, & aperuit ei sapientia dei sensum, ut intelligeret scripturas, & tractaret de illis summa facultate, summa utilitate. ¶ De ipso etiam sic scribit dominus Abbas sancti Trudonis in Cronica sua. Dominus Fredericus archiepiscopus Coloniensis. Rodolphus Abbatem sancti Trudonis secum Coloniam duxit, propter metum Imperatoris, & commendauit eum Ruperto Abbat S. Mariæ, sancti⁹ Heriberti ultra Rhenum Tuiti. Iste Rupertus Leodi⁹ nutritus fuit in Cœnobio Sancti Laurentij. Quem propter præclaram nominis eius famam in sanctarum scripturarum scientia Archiepiscopus ibi assumperat & Abbatem prædicti loci constituerat. Huius uiri multa & præclara extant librorum uolumina, quæ de diuina pagina exarata reliquit in Ecclesia. Cuius corpus uiuetis nec somno poterat requiescere, in diuinæ legis meditatione. Hæc ille ibi.

¶ Obiit, Anno domini M. C. XXVIII.

¶ At in lapide tumuli eius inscriptum habet, Anno dñi M. C. XXXV.